

de havde stævintet. Middel, til at komme, til at undersøge. Banken, naar de ikke fik dette Forslag under Nr. 3. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at selv under den Forudsætning, at Forslaget vedtages, faae Kreditorerne aldeles ikke den Ret, han mener; thi hans Forslag gaar aldeles ikke ud paa at undersøge disse Foretagender, men kun ud paa at undersøge Hypothekafdelingen, o: de Obligationer, som ere udstedte af dem, der have faaet Hypotheklaan, og saa de 5 pCt., som i Bankens Obligationer eller andre Effekter skulle holdes som særlig Sikkerhed for Hypothekafdelingen, Andet faae de ikke, og de ere aldeles ikke i mindste Maade bedre stillede med Hensyn til det, som det ærede Medlem mente var uheldigt. (Hindenburg: Forslaget er moderat!). Nei, det er ikke moderat, det sigter kun paa Hypothekafdelingen, men vil i Virkeligheden ramme Banken, og det søleligst, med Hensyn til dens øvrige Virksomhed. Og den Undersøgelse, der forlanges, foretagen, er ikke en Undersøgelse, der, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) mente, kan ske i Løbet af 24 Timer, men det er en Undersøgelse, der vil tage meget lang Tid; thi hvad man en saadan Undersøgelse væsentlig gaa ud paa? Den maa jo gaa ud paa at forviise sig om, hvorvidt de Panter, som ere givne for Obligationerne, ere gode Panter, og det vil man ikke kunne komme til Kundskab om ved, at gaa op og se paa Papirerne, der jo altid ville være formelt i god Orden, men kun ved at man undersøger i det Enkelte alle eller i det Mindste de vigtigste Panter, som ville ligge spredte rundt omkring i Landet. Den Undersøgelse, som det kommer an paa, er altsaa ikke en Undersøgelse, der, som det ærede Medlem mente, vil kunne ske i Løbet af 24 Timer, men er en Undersøgelse, der vil tage en overordentlig lang Tid. Og dertil kommer, at — og her vender jeg atter tilbage til Obligationseierne — Ingen af dem, der eie disse Obligationer, udsættes for nogen egentlig Fare. Nei, det er Bankens øvrige Kreditorer, der ikke kunne være tjent med, at Bankens Virksomhed stilles paa en saadan Maade, at den kan nødes til at gjøre overordentlig store Opoffrelser, som den

ellers kunde undgaa, naar den i Fred og Ro kunde drive sine Forretninger, det er disse Kreditorer og Bankens Aktionærer, som blive udsatte for alvorlig Fare. Det kan gjerne være, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Hindenburg) udtalte, at „Wituben“ i sin Tid kunde have været vel tjent med, om den kunde have forlangt en Undersøgelse; men det er jo ikke noget Eignende, de ærede Herrer forlange, de ville jo ikke have, at Direktionen skulde kunne henvende sig til Ministeren og forlange en Undersøgelse. — det vilde naturligvis svarere styrke end svække Bankens — nei, det skal være Andre, der staa udenfor Banken, der skulle kunne forlange en saadan Undersøgelse, naar de blot give et Ord for, at der af dem skjønnes at være Grund til at foretage en saadan, fordi de tro, at der er Nogen i Veien. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) udtalte, at den offentlige Mening vilde fordomme en sliq Sværd; men det er dog forunderligt, at det ærede Medlem, om jeg maa bruge det Udtryk, kan komme med en saa naiv Udtalelse; thi Bedkommende ville naturligvis paa ingen Maade være ved, at det er af uædle Bevæggrunde, naar de forlange Undersøgelse. Der kan paa den simpleste Maade af Verden udsprede Rygter, hvis Hjemmelsmand ikke kan findes, men som kunne give en tilsyneladende meget god Grund, og Dmstændighederne paa det almindelige Pengemarked kunne ogsaa være saaledes, at Folk ere meget tilbøielige til at tro, at der kan være Noget i Veien for Bankens. Dette er saaledes altid Tilfældet i vanskelige Handelstider, Pengekristider, og under saadanne Forhold kunne Obligationseiere derfor meget godt med en vis Skik af Ret sige: Vi gjøre det paa ingen Maade for at genere Institutet, men fordi vi have den Overbevisning, at der er Noget i Veien. Nei, lad Bedkommende, som det er blevet sagt til, kunne henvende sig til Ministeren, naar de tro for ham at kunne forelægge saadanne Oplysninger, at han maa indrømme, at der er Grund til Undersøgelse, og lad da Ministeren bruge Bemyndigelsen efter § 4; men lad dem ikke uden nogenformest Begrundelse kunne komme og udtale for hele Verden, at der efter al Sand-